

Geliş Tarihi (Received): 07.01.2019
Kabul Tarihi (Accepted): 26.09.2019
SPORMETRE, 2019,17(4),28-41
DOI: 10.33689/spormetre.509161

ÖĞRETMEN ÖĞRETİM STİLİNE GÖRE ORTAOKUL ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ YATKINLIKLARININ İNCELENMESİ

Erman ÖNCÜ¹, Rukiye ÇİVRİL KARA²

¹Trabzon Üniversitesi Spor Bilimleri Fakültesi, Trabzon

²CE-Zİ-NE Kardeşler İlkokulu, Trabzon

Öz: Bu araştırmanın amacı, ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatkinliklarını öğretmen öğretim stiline göre incelemektir. Araştırmada tarama yöntemi kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu 743 kız ve 734 erkek toplam 1477 öğrenci ile bu öğrencilerin beden eğitimi derslerine giren 8 kadın ve 21 erkek toplam 29 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. Araştırmada kullanılan veri toplama araçları “Beden Eğitimi Yatkinlik Ölçeği (Öncü, Gürbüz, Küçük-Kılıç ve Keskin, 2015)” ve “Öğretim Stili Ölçeği (Sarıtış ve Süral, 2010)”’dir. Verilerin analizinde betimsel istatistiksel yöntemler, t-testi ve ANOVA kullanılmıştır. Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda, ortaokul öğrencilerinin beden eğitimine ilişkin tutum ve öz-yeterliklerinin orta seviyenin üzerinde olduğu belirlenmiştir. Beden eğitimi dersleri kadın beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterliklerinin daha yüksek olduğu ve beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin yaşları büyüdükçe öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterliklerinin azaldığı görülmüştür. Otoriter öğretim stili düzeyi “yüksek” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından dersleri yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterliklerinin daha düşük olduğu; beden eğitimi dersleri rehber öğretim stili düzeyi “orta” olan beden eğitimi öğretmenlerince yürütülen öğrencilerin beden eğitimine ilişkin tutumlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Beden eğitimi öğretmeni, öğretim stili, tutum, öz-yeterlik, ortaokul öğrencisi.

EXAMINATION OF PHYSICAL EDUCATION PREDISPOSITION OF MIDDLE SCHOOL STUDENTS ACCORDING TO TEACHER TEACHING STYLE

Abstract: The purpose of this research is to examine physical education predispositions of middle school students according to teacher teaching style. The study group of the research included 1477 students, 743 girls and 734 boys, and 29 physical education teachers, 8 males and 21 females. The data collection instruments used in the research are “Physical Education Predisposition Scale (Öncü, Gürbüz, Küçük-Kılıç and Keskin, 2015)” and “Teaching Style Scale (Sarıtış and Süral, 2010)”. In the analysis of data, descriptive statistical methods, t-test and ANOVA were used. According to findings obtained from the study, it is determined that middle school students are above the middle level of attitude and self-efficacy towards physical education. The students whose physical education classes are conducted by female physical education teachers have a higher attitude and self-efficacy towards physical education lesson, lastly as the ages of the teachers who carry out the physical education courses increase the attitudes and self-efficacy of the students towards the physical education course decreased. The attitudes and self-efficacy of the students who were taught by physical education teachers with "high" formal authority teaching style was lower, and the attitudes of the students towards the physical education course whose physical education courses were carried out by physical education teachers at the level of facilitator teaching style "middle" were higher.

Keywords: Physical education teacher, teaching style, attitude, self-efficacy, middle school student.

GİRİŞ

Eğitim kurumları çocukları bedensel, zihinsel, duyuşsal ve sosyal yönden en iyi şekilde yetiştirmeyi amaçlamaktadır. Bu doğrultuda; ülkeler eğitim sistemlerini oluşturarak, planlı ve programlı eğitim yapıları meydana getirirler. Beden eğitimi ise bu eğitim sistemi içerisinde ulaşılmak istenen hedeflere yardımcı olan (Aracı, 2006) önemli ve vazgeçilmez gereksinimlerden birisidir. Bu noktada; eğitimin ayrılmaz bir parçası olarak düşünülen beden eğitimi ve sportif faaliyetlerin, bireye sağlaması gereken en önemli özelliklerden birisinin

spora yönelik olumlu tutumların geliştirilmesi olduğu düşünülebilir (Balyan, Yerlikaya-Balyan ve Kiremitçi, 2012). Ayrıca beden eğitimi derslerinin verimli şekilde işlenebilmesi için, öğrencilerin derse karşı ilgi, beceri ve tutumları son derece önemlidir. Öğrencilerin derse karşı tutumları ne kadar olumluysa başarılı olmaları o kadar kolaydır. Olumsuz tutumlar hem öğrencinin başarısız olmasını tetikler hem de dersin işlenişinde aksamalara neden olur (Tavlaş, 2012). Spora yönelik olumlu tutumların geliştirilmesinin temeli, eğitim kurumlarında atılabilir. Kişilerin belirli konulardaki tutumları, öz yeterliliği, sosyal becerileri gibi kişilik özellikleri eğitim döneminde şekillenir ve bir yaşam biçimi haline almaya başlar (Balyan ve ark., 2012).

Dünyadaki değişim ve gelişime paralel olarak nitelikli, üst düzey düşünme becerilerini kullanan, öğrenmeyi öğrenen ve öğrendiklerini uygulayan, üretken bireylere duyulan gereksinim giderek artmaktadır. Yani toplumun kendini geliştiren, gelişim ve değişimlere açık, hayatın her safhasında öğrenme maharetini kullanabilen fertlere gereksinimi vardır (Soran, Akkoyunlu ve Kavak, 2006). Bu ihtiyacın karşılanmasının ancak eğitimle mümkün olacağı kuşkusuz bir gerçektir. Bireylere istenilen niteliklerin kazandırılmasında öğretme-öğrenme süreci önemlidir (Babadoğan, 2000).

Ülkemizin eğitim sisteminde eğitim öğretim faaliyetleri okullarda eğitimciler yoluyla sistemli olarak sürdürülmektedir. Bunun yanında öğrencilerin başarı, tutum ve davranışları öğrenci-öğretmen-veli işbirliğine bağlı olarak değişiklik göstermektedir. Eğitim sürecinde yer alan bu unsurlardan herhangi birinde yaşanacak sıkıntı, diğerlerini de etkileyerek aksaklıklara neden olacaktır. Bu doğrultuda öğretme-öğrenme sürecinin başarısının bu unsurlar arasındaki uyuma bağlı olacağı söylenebilir. Bu nedenle öğretmenlere önemli görevler düşmektedir. Öğretmenler sahip oldukları nitelikler doğrultusunda öğrenme-öğretme yaşantıları tasarlayarak, öğrenmenin gerçekleşmesine rehberlik etmektedir (Kolay, 2008'den akt., Kılıç ve Alkan-Dilbaz, 2013, s. 734). Öğretmenlerin öğrenme- öğretim sürecinde öğrencilerine bilgiyi hangi yolla verdiği, öğrencilerle hangi yolla etkileşime girdiği, öğrencileri hangi yolla sosyalleştirdiğine dair davranışları, öğretmenlerin öğretim stillerinin bir yansımasıdır (Üredi ve Üredi, 2007). Grasha (1994) bilgi aktarıcı, otoriter, kişisel, rehber ve danışman olmak üzere beş kategoriye ayırdığı öğretim stili modelinde öğretmenlerin öğretim sürecindeki davranışlarını temel almıştır ve Grasha (2002) öğretim stilini öğretmenlerin öğrenme-öğretim sürecinde öğrencileriyle olan etkileşimlerinde sürekli ve tutarlı olarak sergiledikleri davranışlar olarak tanımlamıştır. Öğretim stilleri, öğretmenin sınıf ortamındaki davranışlarının, performansının, inançlarının, ihtiyaçlarının ve mesleki bilgilerinin özel bir görünüşüdür (Grasha 1996, 2003). Genel olarak öğretmenlerin belirlenmiş öğretim içeriğini öznel ve sosyal birikimlerine göre kendilerine özgü üslupla aktarması veya paylaşması (Maden, 2012) olarak ifade edilen öğretim stili, öğretmenlerin öğrenme-öğretim sürecinde bilgiyi sunma, öğrencilerle etkileşime girme ve öğrencileri sosyalleştirme işini nasıl gerçekleştirdiklerine dair öğretimsel davranışları içerir (Üredi ve Üredi, 2007). Farklı özelliklere sahip pek çok öğrenciyle karşı karşıya kalan öğretmenler, kullandıkları öğretim stilleri ile öğretimin gerçekleşmesi için çalışmaktadırlar (Şahin, 2010). Ayrıca öğrenmenin gerçekleşmesinde öğrenci niteliklerinin de etkili olduğu düşünülebilir. Öğrenme sürecinde etkili olan bireysel farklılıklar, fiziksel yeterlilikten kaynaklanabileceği gibi kişinin sahip olduğu ilgi, yetenek, tutum ve öz-yeterlik inancından da kaynaklanabileceği (Şentürk ve Yıldız-İkikardeş, 2011) söylenebilir.

Tutumlar nesnelere, insanlara, durumlara ya da dünyanın herhangi bir özelliğine yönelik olumlu ve olumsuz değerlendirmeler ve tepkiler olarak ifade edilebilirler (Atkinson, Atkinson, Smith, Bem ve Hoeksema, 1999). Bireylerin durum, olay ve olgu karşısında ortaya

koyması beklenen olası davranış şekli (İnceoğlu, 2010) olan tutumları, olumlu veya olumsuz olabilir. Öğrenciler okul ortamında herhangi bir derse karşı da tutum geliştirebilirler. Dolayısıyla beden eğitimi dersine karşı da öğrencilerin tutumları olumlu ya da olumsuz olabilir. Beden eğitimi dersine karşı olumlu tutumları olan öğrenciler, beden eğitimi dersindeki faaliyetlere istekli bir şekilde katılabilirler, bu durum dersin verimli işlenmesini ve dolayısıyla dersin amaçlarına ulaşmasını sağlayabilir veya öğrencilerin ileride çeşitli fiziksel aktivitelere gönüllü olarak istekle katılmalarını sağlayabilir (Chung ve Phillips, 2002; Silverman ve Scrabis, 2004). Beden eğitimi dersine karşı olumsuz tutumları olan öğrenciler; ders etkinliklerine isteksiz olarak katılabilirler, derse yeterince önem vermeyebilirler, ders işlenişinde sorunlar çıkarabilirler ve dersin veriminin düşmesine neden olabilirler. Öğrencilerin bu şekilde beden eğitimi dersine ilişkin olumsuz tutum sergilemeleri onların gelecekte fiziksel aktivitelere ilişkin olarak da olumsuz tutuma sahip olmalarına neden olabilir (Chung ve Phillips, 2002).

Bandura'ya (1994) göre öz-yeterlik bireyin belli bir performansı ortaya koymak için gerekli olan etkinlikleri organize edip başarılı olarak gerçekleştirme kapasitesine dair kendi yargısıdır. Başka bir ifadeyle bireyin tek başına yani bireysel olarak iş yapabilme kabiliyetine olan inancı (Kurbanoğlu, 2004) olan öz-yeterlik, bireyin değişik koşullarla baş etme, belli bir etkinliği başarılı olarak gerçekleştirme yeteneğine ve kapasitesine dair kendisiyle ilgili algısı, inancı ve kendi yargısıdır (Senemoğlu, 2005). Öz-yeterlik duygusunun gelişiminde ve yeterli düzeye ulaşmasında aile, içinde yaşanılan toplum ve eğitim kurumları önem arz etmektedir. Eğitim kurumlarında ise öğretmenler öz-yeterlik duygusunun gelişmesine katkı sağlayacak olan önemli bir faktördür. Bunun yanında beden eğitimi ve spor etkinliklerinde öğretmenlerce öğrencilere verilen olumlu geribildirimler onların öz-yeterlik algılarını arttırırken, olumsuz geribildirimler ise öz-yeterlik algılarını düşürmektedir (Bandura, 1994; Feltz, 1988).

Öğretmenlerin öğretim stilleri ile öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterlikleri arasındaki ilişkilerin belirlenmesinin öğrenci ve öğretmen arasındaki ilişkilerin değerlendirilmesi bakımından önemli olduğu söylenebilir. Yapılan alanyazın taramasında beden eğitimi dersine yönelik tutum (Al-Liheibi, 2008; Aras, 2013; Bernstein, Phillips ve Silverman, 2011; Demirhan ve Altay, 2001; Kangalgil, Hünük ve Demirhan, 2006; Kumartaşlı, 2010; Liu, Wang ve Xu, 2008; Silverman ve Subramaniam, 1999) ve öz-yeterlik değişkenlerinin (Afacan, 2010; Aktürk ve Aylaz, 2013; Çetin, 2009; Eyüboğlu, 2012; Kafkas, Açak, Çoban ve Karademir, 2010; Orhan, 2013) ayrı ayrı araştırma konusu yapıldığı görülmüş, fakat iki bağımlı değişkenin birlikte ele alındığı sınırlı sayıda çalışmaya (Akbulut, 2017; Balyan, 2009; Balyan ve ark., 2012; Keskin, 2015; Ridgers, 2012) rastlanmıştır. Diğer yandan beden eğitimi öğretmenleri (İnce ve Hünük, 2010) ile beden eğitimi öğretmeni adaylarının (Serbes ve Cengiz, 2015) öğretim stilleri ile ilgili sınırlı sayıda çalışmalar yapıldığı ve diğer branş öğretmenlerinin (Bilgin ve Bahar, 2008; Demir ve Aydın-Uygun, 2015; Ekici ve Kaya, 2016; Kılıç ve Alkan-Dilbaz, 2013; Sarı ve Aksoy, 2016; Süral, 2013; Şahin, 2010; Şentürk, 2010; L. Üredi ve I. Üredi, 2007) öğretim stilleri ile ilgili çalışmaların yapıldığı görülmektedir. Yapılan literatür taraması sonucunda; beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stilleri ile öğrencilerin tutum ve öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkiyi konu edinen çalışmalara rastlanılmamıştır. Araştırmadan elde edilen sonuçların, beden eğitimi öğretmenlerinin öğretim stilleri ile öğrencilerin tutum ve öz-yeterlik inançları arasındaki ilişkinin ortaya konulması bakımından literatüre katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Buradan hareketle bu araştırmanın amacı; ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatkınlıklarını öğretmen öğretim stiline göre incelemektir.

YÖNTEM

Araştırmanın Modeli

Çalışmada amacı geçmişte ya da halen mevcut olan durumu olduğu gibi betimlemek olan tarama yöntemi kullanılmıştır (Kuzu, 2013). Bu yöntemde araştırmaya konu olan olayı, bireyi ya da nesneyi kendi koşullarında var olan şekliyle tanımlayabilmek ve durumu değiştirmeye kalkmadan gözleyebilmek önemlidir (Karasar, 2012). Çalışmada veri toplama tekniği olarak anket tekniği kullanılmıştır. Anket tekniği tarama yönteminde sık kullanılan bir tekniktir (Nachmias ve Nachmias, 1996).

Araştırma Grubu

Çalışmanın araştırma grubunu 2017-2018 eğitim öğretim yılında Trabzon ili Ortahisar ilçesinde 8 farklı ortaokulda 5, 6, 7 ve 8. sınıfta öğrenim gören 743 kız ve 734 erkek toplam 1477 öğrenci ile bu öğrencilerin beden eğitimi derslerini yürüten 8 kadın ve 21 erkek toplam 29 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur.

Veri Toplama Aracı

Öğrencilerin, beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterliklerini saptamada, Hilland ve ark. (2009) tarafından geliştirilen, Öncü, Gürbüz, Küçük-Kılıç ve Keskin (2015) tarafından Türkçeye uyarlanan “Beden Eğitimi Yatkinlık Ölçeği” kullanılmıştır. 11 maddeden oluşan ölçek, 2 faktörlü (Tutum ve Öz-Yeterlik) bir yapıya sahiptir. Ölçek maddeleri “5’li Likert Tipi Ölçek” formundadır. Seçenekler; “Hiç Katılmıyorum (1)”, “Katılmıyorum (2)”, “Kararsızım (3)”, “Katılıyorum (4)” ve “Tamamen Katılıyorum (5)” şeklinde sıralanmış ve puanlama da buna göre yapılmıştır.

Araştırmada öğretmenlerin öğretim stili tercihleri belirlemek için Grasha (1996) tarafından geliştirilen ve Sarıtaş ve Süral (2010) tarafından Türkçe’ye uyarlanan, güvenilirlik ve geçerlik çalışmaları yapılan 40 maddeden oluşan “Öğretim Stili Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek beş boyuttan (Bilgi Aktarıcı, Otoriter, Kişisel, Rehber ve Danışman) oluşmaktadır. Ölçek seçenekleri 5’li Likert tipinde olup seçenekler, (1) “Kesinlikle Katılmıyorum”, (2) “Katılmıyorum”, (3) “Az Katılıyorum”, (4) “Katılıyorum” ve (5) “Kesinlikle Katılıyorum” biçiminde puanlanmaktadır. En yüksek puanın alındığı faktör, öğretmenin baskın öğretim stili olarak kabul edilmekte ve her bir öğretim stili; düşük, orta ve yüksek olmak üzere üç düzeyde değerlendirilebilmektedir.

Verilerin Toplanması

Araştırmada kullanılan veri toplama araçları, 2017-2018 eğitim-öğretim yılında çalışma grubunu oluşturan öğrenci ve öğretmenlere uygulanmıştır. Çalışmada öncelikle beden eğitimi öğretmenlerine öğretim stili ölçeği uygulanarak öğretim stilleri belirlenmiş olup, ardından bu öğretmenlerin derslerine girdikleri öğrencilere beden eğitimi yatkinlık ölçeği uygulanarak öğretim stili başta olmak üzere belirlenen çeşitli değişkenler açısından öğrencilerin beden eğitimi yatkinlıkları incelenmiştir. Verilerin toplanmasında kullanılan ölçeklerin uygulanmadan önce araştırmanın amacı katılımcılara açıklanarak dikkat edilmesi gereken hususlar belirtilmiştir. Veri toplama araçlarının uygulanmasında gönüllü katılım ilkesi esas alınmıştır. Toplanan anket formları kontrol edilerek eksik veya yanlış doldurulanlar araştırma dışında tutulmuştur.

Verilerin Analizi

Araştırmada yapılan istatistiksel analizler, SPSS 21 istatistik paket programı aracılığıyla gerçekleştirilmiştir. Verilerin analizinde; betimsel istatistikler, t-testi, ANOVA ve Tukey

çoklu karşılaştırma testleri kullanılmıştır. Verilerin parametrik testlerin ön şartlarını sağlayıp sağlamadığına Çarpıklık ve Basıklık değerleri ve Levene testi sonuçları incelenerek karar verilmiştir (Büyüköztürk, 2012). Ölçeklerin güvenilirlikleri, Cronbach Alpha iç tutarlık katsayıları hesaplanarak belirlenmiştir.

BULGULAR

Katılımcıların, Beden Eğitimi Yatkınlık Ölçeği'nden aldıkları toplam puanların aritmetik ortalaması 3.90 ve standart sapması 0.65'tir. Ölçek puanları faktör bazında incelendiğinde en yüksek ortalamanın 'Tutum' alt boyutunda (3.98) olduğu görülmektedir. Ölçekten alınan en düşük puan 1.33 iken en yüksek puan ise 5.00'tir. Hesaplanan çarpıklık ve basıklık katsayıları verilerin normal bir şekilde dağıldığına işaret etmektedir (Tablo 1).

Tablo 1. Ölçek Puanlarının Dağılımı

	Madde Sayısı	n	Ort.	Ss	Çarpıklık	Basıklık	Minimum	Maksimum
<i>Tutum</i>	6	1477	3.98	0.78	-0.85	0.66	1.00	5.00
<i>Öz-yeterlik</i>	5	1477	3.81	0.77	-0.46	0.27	1.00	5.00
<i>BEYÖ</i>	11	1477	3.90	0.65	-0.47	0.15	1.33	5.00

Analizler, beden eğitimi öğretmenin cinsiyeti değişkenine göre toplam ölçek ($t=5.32$, $p<0.01$), 'Tutum' ($t=4.87$, $p<0.01$) ve 'Öz-yeterlik' ($t=3.93$, $p<0.01$) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaştığını göstermektedir (Tablo 2). Kadın beden eğitimi öğretmenine sahip katılımcıların toplam ölçek, 'Tutum' ve 'Öz-yeterlik' alt boyutundan aldıkları ortalama puanların, erkek beden eğitimi öğretmenine sahip katılımcıların ortalama puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Diğer bir deyişle kadın beden eğitimi öğretmenine sahip öğrencilerin beden eğitimi yatkınlıkları ile beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterlikleri daha yüksektir.

Tablo 2. Beden Eğitimi Öğretmenin Cinsiyetine Göre t-testi Sonuçları

	Kadın (n=388)		Erkek (n=1089)		t	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.14	0.67	3.92	0.81	4.87	0.00
<i>Öz-yeterlik</i>	3.94	0.72	3.77	0.78	3.93	0.00
<i>BEYÖ</i>	4.04	0.57	3.84	0.66	5.32	0.00

Analizler, beden eğitimi öğretmenin yaşı değişkenine göre toplam ölçek ($F=13.44$, $p<0.01$) ile 'Tutum' ($F=16.33$, $p<0.01$) ve 'Öz-yeterlik' ($F=5.15$, $p<0.05$) puanlarının anlamlı bir

şekilde farklılaştığını göstermektedir (Tablo 3). Toplam ölçek, 'Tutum' ve 'Öz-yeterlik' alt boyut puanları incelendiğinde 40 yaş ve altı öğretmene sahip olan katılımcıların puanlarının 41-45 yaş ve 46 yaş ve üstü öğretmene sahip olan katılımcıların puanlarından daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Başka bir deyişle beden eğitimi öğretmenlerinin yaşları büyüdükçe öğrencilerin beden eğitimi yatkınlıkları ile beden eğitimine yönelik tutum ve öz-yeterliklerinin azaldığı söylenebilir.

Tablo 3. Beden Eğitimi Öğretmeninin Yaşına Göre ANOVA Sonuçları

	1. 40 yaş ve altı (n=287)		2. 41-45 yaş (n=768)		3. 46 yaş ve üstü (n=422)		F	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.20	0.69	3.96	0.80	3.86	0.79	16.33	0.00
<i>Öz-yeterlik</i>	3.89	0.79	3.84	0.75	3.72	0.79	5.15	0.01
<i>BEYÖ</i>	4.04	0.63	3.90	0.63	3.79	0.66	13.44	0.00
Anlamli Farklilik (Tutum)	: 1>2-3							
Anlamli Farklilik (Öz-yeterlik)	: 1>3, 2>3							
Anlamli Farklilik (BEYÖ)	: 1>2, 1>3, 2>3							

Analizler, beden eğitimi öğretmenin baskın öğretim stili değişkenine göre toplam ölçek (F=1.80, p>0.05), 'Tutum' (F=1.53, p>0.05) ve 'Öz-yeterlik' (F=1.01, p>0.05) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını göstermektedir (Tablo 4). Bu bulguya göre beden eğitimi öğretmenin baskın öğretim stiline göre öğrencilerin almış oldukları puanlar arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı değildir.

Tablo 4. Beden Eğitimi Öğretmeninin Baskın Öğretim Stiline Göre ANOVA Sonuçları

	1. Bilgi Aktarıcı (n=230)		2. Kişisel (n=294)		3. Rehber (n=953)		F	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.02	0.81	3.91	0.76	3.99	0.78	1.53	0.22
<i>Öz-yeterlik</i>	3.86	0.76	3.76	0.73	3.82	0.79	1.01	0.36
<i>BEYÖ</i>	3.94	0.65	3.84	0.62	3.90	0.65	1.80	0.17

Analizler, beden eğitimi öğretmenin Bilgi Aktarıcı öğretim stili düzeyi değişkenine göre toplam ölçek (t=0.17, p>0.05), 'Tutum' (t=0.15, p>0.05) ve 'Öz-yeterlik' (t=0.13, p>0.05) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını göstermektedir (Tablo 5). Bu bulguya göre Bilgi Aktarıcı öğretim stili orta ve yüksek olan öğretmene sahip katılımcıların puanları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı değildir.

Analizler, beden eğitimi öğretmenin Otoriter öğretim stili düzeyi değişkenine göre toplam ölçek (t=3.39, p<0.01), 'Tutum' (t=3.55, p<0.01) ve 'Öz-yeterlik' (t=2.06, p<0.05) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaştığını göstermektedir (Tablo 5). Bu bulguya göre Otoriter öğretim stili orta olan öğretmene sahip katılımcıların ortalama puanları Otoriter öğretim stili yüksek olan öğretmene sahip katılımcıların puanlarından daha yüksektir.

Analizler, beden eğitimi öğretmeninin Kişisel öğretim stili düzeyi değişkenine göre toplam ölçek ($t=0.73$, $p>0.05$), 'Tutum' ($t=1.04$, $p>0.05$) ve 'Öz-yeterlik' ($t=0.17$, $p>0.05$) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını göstermektedir (Tablo 5). Başka bir deyişle Kişisel öğretim stili orta olan öğretmene sahip öğrenciler ile Kişisel öğretim stili yüksek olan öğretmene sahip öğrencilerin puanları arasındaki fark istatistiksel açıdan anlamlı değildir.

Analizler, beden eğitimi öğretmeninin Rehber öğretim stili düzeyi değişkenine göre toplam ölçek ($t=3.28$, $p<0.01$) ve 'Tutum' ($t=3.70$, $p<0.01$) alt boyut puanlarının anlamlı bir şekilde farklılaştığını, 'Öz-yeterlik' ($t=1.73$, $p>0.05$) alt boyut puanlarının ise anlamlı bir şekilde farklılaşmadığını göstermektedir (Tablo 5). Başka bir deyişle Rehber öğretim stili orta olan öğretmene sahip katılımcıların beden eğitimi dersi yatkınlıkları ile beden eğitimi dersine ilişkin tutumları Rehber öğretim stili yüksek olan katılımcılardan daha yüksektir.

Tablo 5. Beden Eğitimi Öğretmeninin Öğretim Stiline Göre t-Testi Sonuçları

Bilgi Aktarıcı	Orta (n=340)		Yüksek (n=1137)		t	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	3.98	0.77	3.98	0.79	0.15	0.88
<i>Öz-yeterlik</i>	3.82	0.83	3.81	0.75	0.13	0.90
<i>BEYÖ</i>	3.90	0.66	3.89	0.64	0.17	0.87
Otoriter	Orta (n=420)		Yüksek (n=1057)		t	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.09	0.74	3.93	0.80	3.55	0.00
<i>Öz-yeterlik</i>	3.88	0.81	3.79	0.75	2.06	0.04
<i>BEYÖ</i>	3.99	0.65	3.86	0.64	3.39	0.00
Kişisel	Orta (n=172)		Yüksek (n=1305)		t	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.04	0.72	3.97	0.79	1.04	0.30
<i>Öz-yeterlik</i>	3.82	0.78	3.81	0.77	0.17	0.87
<i>BEYÖ</i>	3.93	0.62	3.89	0.65	0.73	0.47
Rehber	Orta (n=502)		Yüksek (n=975)		t	p
	Ort.	Ss	Ort.	Ss		
<i>Tutum</i>	4.08	0.80	3.92	0.77	3.70	0.00
<i>Öz-yeterlik</i>	3.86	0.81	3.79	0.75	1.73	0.08
<i>BEYÖ</i>	3.97	0.67	3.86	0.63	3.28	0.00

TARTIŞMA ve SONUÇ

Çalışmadan elde edilen sonuçlara göre dersleri kadın beden eğitimi öğretmenlerince yürütülen öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumları yüksektir. Kadın beden eğitimi öğretmenine sahip katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının yüksek olması Öncü (2007)'ye göre kadınların erkeklere nazaran daha duygusal, şefkatli ve güler yüzlü oluşlarından, disiplin anlayışlarının katı olmayışından ve kız öğrencilerin kadın öğretmenlerin derslerinde kendilerini rahat hissediyor olmalarından kaynaklanabilir. Literatürde dersleri kadın beden eğitimi öğretmenlerince yürütülen öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumlarının yüksek olduğunu ortaya koyan çalışmalar (Akbulut, 2017; Küçük-Kılıç, 2017; N. Keskin, 2015) yer almaktadır. Öte yandan beden eğitimine yönelik olarak öğrencilerin tutumlarında öğretmen cinsiyetinin etkili olmadığını ortaya koyan çalışmalar (Girgin-Holoğlu, 2006; Hünük, 2006; Kır, 2012; King, 1994) da literatürde mevcuttur. Collins (2012) öğretmenin beden eğitimine yönelik tutumda etkili olduğunu ortaya koyarken Phillips (2011) de öğretmenin öğrencilerin dersi sevme derecesinde ve dersin eğlence seviyesinde belirleyici etkisinin olduğu sonucuna ulaşmıştır. Diğer yandan yapılan bazı çalışmalarda ise öğretmenlerin sahip oldukları kişisel ve mesleki özelliklerin öğrencilerin derse ilişkin tutumlarında olumlu veya olumsuz etkisinin olduğu belirlenmiştir (Başer, 2009; Güllü, 2007; Ryan ve ark., 2003). Katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının olumlu ya da olumsuz olmasında beden eğitimi öğretmenlerinin önemli bir etken olduğu söylenebilir. Öğretmenine karşı tutumu olumlu olan öğrencilerin beden eğitimi dersine ve fiziksel aktivitelere isteyerek katılacağı; buna karşın öğretmenine karşı olumsuz bir tutum içerisinde olan öğrencilerin ise derse devam etmek istemeyecekleri, ders içi etkinliklere isteksiz katılacakları ve sportif faaliyetlere karşı ilgilerinin azalacağı düşünülebilir.

Araştırma sonucunda dersleri kadın beden eğitimi öğretmenlerince yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterlikleri daha yüksek bulunmuştur. Araştırma sonucuna benzer olarak Akbulut (2017) ve Keskin (2015) yapmış oldukları çalışmalarda beden eğitimi dersleri kadın beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülen katılımcıların ortalama puanlarının, beden eğitimi dersleri erkek beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülen katılımcıların ortalama puanlarından daha yüksek olduğunu tespit etmişlerdir. Küçük-Kılıç (2017) ise çalışmasında öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin öğretmen cinsiyetine göre değişmediği sonucuna ulaşmıştır. Kadın beden eğitimi öğretmenine sahip olan öğrencilerin öz-yeterliklerinin daha yüksek olması kadınların genel olarak daha sevecen olmaları, kadın öğretmenlerin öğrencilere karşı yaklaşımlarının daha yumuşak ve samimi olması, erkeklerin ise genel olarak daha sert bir mizaca sahip olmaları ve bu katı tutumlarını öğrencilere de yansıtmaları gibi durumlardan kaynaklanıyor olabilir.

Çalışmadan elde edilen verilere göre beden eğitimi dersini yürüten öğretmenlerin yaşına göre öğrencilerin tutumları farklılaşmaktadır. Başka bir deyişle beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin yaşları büyüdükçe katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının azaldığı belirlenmiştir. Bu durumun öğretmenlerin yaşları ilerledikçe derslerde daha az aktif olmalarından, genç öğretmenlerin daha dinamik olmalarından ve öğrencilerle yaş farkı azlığından dolayı daha etkili iletişim kurabilmelerinden kaynaklandığı söylenebilir.

Beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin yaşları büyüdükçe ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin azaldığı tespit edilmiştir. Beden eğitimi öğretmenlerinin yaşları ilerledikçe derste daha pasif hale gelmeleri, ilerleyen yaş ile birlikte vücutta meydana gelen değişimlerin öğretmenlerin hareket yeteneklerini, zindeliklerini ve motivasyonlarını olumsuz etkilemesi dersteki verimlerini düşürüyor olabilir ve bu durumlardan dolayı öğrencilerin öz-yeterlikleri olumsuz yönde etkileniyor olabilir.

Çalışmadan elde edilen veriler doğrultusunda beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin baskın öğretim stillerine göre katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının değişmediği saptanmıştır. Bunun yanında beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin bilgi aktarıcı öğretim stili düzeyine göre katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının değişmediği, otoriter öğretim stili düzeyi “yüksek” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının daha düşük olduğu, beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin kişisel öğretim stili düzeyine göre katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının değişmediği ve rehber öğretim stili düzeyi “orta” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir. Otoriter öğretim stili düzeyi “yüksek” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının daha düşük olmasında bu öğretim stiline sahip öğretmenlerin sınıflarında geleneksel öğretmen merkezli sınıf sürecinin hakim olmasının (Grasha, 1996) ve rehber öğretim stili düzeyi “orta” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen katılımcıların beden eğitimine ilişkin tutumlarının ise daha yüksek olmasında bu öğretim stiline sahip öğretmenlerin sınıflarında sınıf sürecinde işbirlikçi ve öğrenci merkezli bir sürecin hakim olmasının (Grasha, 1996) etkili olabileceği düşünülebilir. Öte yandan Milli Eğitim Bakanlığı öğrenme-öğretme süreci içerisinde tüm bileşenler içinde en kritik öğenin öğretmen olduğunu yaptığı her planlamada belirtmiştir (MEB, 2006). Öğrenciler kendi güdülerini kadar çevresindeki yetişkin bireylerin, akranlarının ve özellikle de öğretmenlerinin rolleriyle özdeşlik kurarak tutum ve değerler edinmektedirler (Çetinkaya, 2009). Krousas (1999)’a göre beden eğitimi öğretmeni ve öğretmenin sergilediği davranışlar öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarını etkileyen en önemli faktörlerden biridir. Öğretmenler bir yandan öğretim stillerinin özellikleri olan bilgi, beceri ve tutumlarıyla öğrencilerinin eğitim görevini yürütürken diğer yandan davranışları ile onları etkilemektedirler. Öğretmenlerin içten, hoşgörülü ve sabırlı davranışları öğrencileri olumlu düşünmeye yönlendirecek; öğretmenlerin aksi hareketleri ise öğrencileri olumsuz etkileyecektir (Güçlü, 2000). Bu bilgilere dayanarak öğretmenin öğrencilerin beden eğitimine ilişkin tutumlarında etkin rol oynayan bir unsur olduğu düşünülebilir. Öğretmenlerin öğretim stillerinin ve bu stillere bağlı olarak gerçekleştirdikleri öğretim davranışlarının, öğretmenlerin sahip oldukları özelliklerin, tutum ve inançların öğrencilerin tutumları üzerinde etkili olacağını söylemek mümkündür.

Çalışma sonuçları beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin baskın öğretim stillerine göre öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin değişmediğini göstermektedir. Çalışmada beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin bilgi aktarıcı öğretim stili düzeyine göre öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin değişmediği, otoriter öğretim stili düzeyi “yüksek” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin daha düşük olduğu ve beden eğitimi derslerini yürüten öğretmenlerin kişisel öğretim stili düzeyine göre öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin değişmediği belirlenmiştir. Otoriter öğretim stili düzeyi “yüksek” olan beden eğitimi öğretmenleri tarafından beden eğitimi dersleri yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin öz-yeterliklerinin daha düşük olmasında bu öğretmenlerin otoriter pozisyonlarından dolayı öğrencilere olumlu ve olumsuz dönüt vermelerinin, uyulması gereken kuralları açıklayıp bunların yapıp yapılmadığını kontrol etmelerinin (Grasha, 2002) ve öğrencilere katı ve değişmez yönlendirmelerde bulunmalarının (Grasha, 1996) etkili olduğu düşünülebilir.

ÖNERİLER

Beden eğitimi dersleri kadın ve erkek beden eğitimi öğretmenleri tarafından yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterlik düzeylerinin farklı çıkmasının nedenleri araştırılarak kadın beden eğitimi öğretmenlerince beden eğitimi dersleri yürütülen öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve öz-yeterliklerinin daha yüksek olma nedenlerinin incelenmesi gerektiği düşünülmektedir.

Beden eğitimi dersleri otoriter öğretim stiline sahip beden eğitimi öğretmeni tarafından yürütülen öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumlarının ve öz-yeterliklerinin daha düşük; beden eğitimi dersleri rehber öğretim stiline sahip beden eğitimi öğretmeni tarafından yürütülen öğrencilerin beden eğitimine yönelik tutumlarının daha yüksek çıkmasının nedenleri araştırılabilir.

Yurt içinde yapılan literatür taramaları sonucunda, beden eğitimi öğretmenin öğretim stili ve öğrencilerin tutum ve öz-yeterlikleri arasındaki ilişkiyi inceleyen buna benzer çalışmaların olmadığı görülmüştür. Bu çalışmaya benzer uygulamanın yapılarak öğretmenlerin öğretim stili ile öğrencilerin tutum ve öz-yeterlikleri arasında anlamlı bir farklılık olup olmadığı araştırılabilir.

KAYNAKLAR

Afacan, Ş. (2010). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin müzik dersine yönelik öz yeterlilik algı ve tutumlarının değerlendirilmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Akbulut, V. (2017). *Öğretmen liderlik stiline göre ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi yatkınlıklarının incelenmesi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Aktürk, Ü. ve Aylaz, R. (2013). *Bir ilköğretim okulundaki öğrencilerin öz yeterlilik düzeyleri*. <http://www.deuhyoedergi.org/index.php/DEUHYOED/article/viewFile/16/19> adresinden 21.04.2017 tarihinde erişilmiştir.

AL-Liheibi, A. H. (2008). *Middle and high school students' attitudes toward physical education in Saudi Arabia* (Unpublished doctoral dissertation). University of Arkansas, Arkansas.

Aracı, H. (2006). *Öğretmenler ve öğrenciler için okullarda beden eğitimi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım.

Aras, Ö. (2013). *İlköğretim kurumları ikinci kademe öğrenim gören öğrenci ve görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin beden eğitimi dersine ilişkin görüş ve tutumlarının incelenmesi (Kars ili örneği)* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Atkinson, R. L., Atkinson, R. C., Smith, E. E., Bem, D. J. and Hoeksema, S. N. (1999). *Psikolojiye giriş* (Y. Alogon, Çev.) Ankara: Arkadaş Yayınevi.

Babadoğan, C. (2000). *Öğretim stili odaklı ders tasarımı geliştirme*. <http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/147/babadogan.htm> adresinden 24.04.2017 tarihinde erişilmiştir.

Balyan, M. (2009). *İlköğretim 2. kademe ve ortaöğretim kurumlarındaki öğrencilerin beden eğitimi dersine ilişkin tutumları, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerinin karşılaştırılması* (Yayınlanmamış doktora tezi). Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Balyan, M., Balyan-Yerlikaya, K. ve Kiremitçi, O. (2012). Farklı sportif etkinliklerin ilköğretim 2. kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutum, sosyal beceri ve öz yeterlik düzeylerine etkileri. *Selçuk Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 14(2), 196-201.

- Bandura, A. (1994). Self-efficacy. In V. S. Ramachaudran (Eds.), *Encyclopedia of human behavior* (pp. 71-81). New York: Academic Press.
- Başer, S. A. (2009). *Öğretmen niteliklerinin beden eğitimi dersi alan öğrencilerin bu derse karşı olan tutumlarına etkisi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Bernstein, E., Phillips, S. R. and Silverman, S. (2011). Attitudes and perceptions of middle school students toward competitive activities in physical education. *Journal of Teaching in Physical Education*, 30, 69-83.
- Bilgin, İ. ve Bahar, M. (2008). Sınıf öğretmenlerinin öğretme ve öğrenme stilleri arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28(1), 19-38.
- Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı* (16. baskı). Ankara: Pegem Akademi.
- Chung, M. and Phillips, D. A. (2002). The relationship between attitude toward physical education and leisure time exercise in high school students. *Physical Educator*, 59(3), 126-139.
- Collins, R. (2012). *Attitudes of middle school students with disabilities toward physical education: A mixed methods examination* (Unpublished doctoral dissertation). Northcentral University, Arizona.
- Çetin, B. (2009). Yeni öğretim programı (2005) uygulamalarının ilköğretim 4. ve 5. sınıf öğrencilerinin öz-yeterliliklerine etkisi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(25), 130-143.
- Çetinkaya, Z. (2009). Türkçe öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumlarının belirlenmesi. *İlköğretim Online*, 2(8), 298- 305.
- Demir, B. ve Aydın-Uygun, M. (2015). Müzik öğretmenlerinin öğretim stillerini tercih etme düzeylerinin incelenmesi. *Pegem Eğitim ve Öğretim Dergisi*, 5(5), 469-484.
- Demirhan, G. ve Altay, F. (2001). Lise birinci sınıf öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutum ölçeği II. *Spor Bilimleri Dergisi*, 12(2), 9-20.
- Ekiçi, M. ve Kaya, E. (2016). Sosyal bilgiler öğretmenlerinin epistemolojik inançlarıyla öğretim stilleri arasındaki ilişki. *Route Educational and Social Science Journal*, 3(1), 195-218.
- Eyüboğlu, E. (2012). *Spor yapan ve yapmayan 12-14 yaş arası ergenlerin öz yeterlik düzeylerinin karşılaştırılması* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Haliç Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.
- Feltz, D. L. (1988). Self-confidence and sports performance. In K. B. Pandolf (Eds.), *Exercise and sport sciences reviews* (pp. 423-457). New York: MacMillan.
- Girgin-Holoğlu, O. (2006). *İlköğretim ikinci kademedeki öğrenim gören kız öğrencilerin beden eğitimi dersine karşı tutumları* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Uludağ Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Bursa.
- Grasha, A. F. (1994). A matter of style: The teacher as expert, formal authority, personal model, facilitator and delegator. *College Teaching*, 42(4), 142-149.
- Grasha, A. F. (1996). *Teaching with style: A practical guide to enhancing learning by understanding teaching and learning styles*. Pittsburg PA: Alliance Publishers.
- Grasha, A. F. (2002). The dynamics of one-on-one teaching. *College Teaching*, 50(4), 139-146.
- Grasha, A. F. (2003). The Dynamics Of One-On-One Teaching. *The Social Studies*. Washington. 94(4), 179.
- Güllü, M. (2007). *Ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması* (Yayınlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Güçlü, N. (2000). Öğretmen davranışları. *Millî Eğitim Dergisi*, 147, 21-23.

Hilland, T. A., Stratton, G., Vinson, D. and Fairclough, S. (2009). The physical education predisposition scale: preliminary development and validation. *Journal of Sport Sciences*, 27(14), 1555-1563.

Hünük, D. (2006). *Ankara ili merkez ilçelerindeki ilköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının sınıf düzeyi, öğrenci cinsiyeti, öğretmen cinsiyeti ve spora aktif katılımları açısından karşılaştırılması* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
İnceoğlu, M. (2010). *Tutum algı iletişim*. İstanbul: Beykent Üniversitesi Yayınevi.

İnce, M. L. ve Hünük, D. (2010). Eğitim reformu sürecinde deneyimli beden eğitimi öğretmenlerinin kullandıkları öğretim stilleri ve stillere ilişkin algıları. *Eğitim ve Bilim*, 35(157), 128-139.

Kafkas, M. E., Açak, M., Çoban, B. ve Karademir, T. (2010). Investigation of the relationship between preservice physical education teachers' sense of self-efficacy and professional concerns. *Inonu University Journal of The Faculty of Education*, 11(2), 93-111.

Kangalgıl, M., Hünük, D. ve Demirhan G. (2006). İlköğretim, lise ve üniversite öğrencilerinin beden eğitimi ve spora ilişkin tutumlarının karşılaştırılması. *Spor Bilimleri Dergisi*, 17(2), 48-57.

Karasar, N. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

Keskin, N. (2015). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutum ve özyeterlikleri* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Kılıç, F. ve Alkan-Dilbaz, G. (2013). Fen lisesi öğretmenlerinin öğretim stillerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *International Journal of Social Science*, 6(6), 715- 738.

Kır, R. (2012). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi ve spor dersine yönelik tutum ve davranışları* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Kırıkkale Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kırıkkale.

King, M. H. (1994). *Student attitudes toward physical education at the intermediate school level* (Unpublished master's thesis). Memorial University of Newfoundland, Canada.

Krouscas, J. A. (1999). *Middle school students' attitudes toward a physical education program* (Unpublished doctoral dissertation). Virginia Polytechnic Institute and State University, Virginia.

Kumartaşlı, M. (2010). *İlköğretim ikinci kademe öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının ve yaşam doyum düzeylerinin incelenmesi* (Yayınlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Kurbanoglu, S. S. (2004). Özyeterlik inancı ve bilgi profesyonelleri için önemi. *Bilgi Dünyası*, 5(2), 137-152.

Kuzu, A. (2013). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayını.

Küçük-Kılıç, S. (2017). *Ortaokul öğrencilerinin beden eğitimi dersi yatkınlıklarının incelenmesi: Boylamsal bir çalışma* (Yayınlanmamış doktora tezi). Karadeniz Teknik Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Trabzon.

Liu, W., Wang, J. and Xu, F. (2008). Middle school children's attitudes toward physical activity. *Journal of Research*, 3(2), 78–85.

Maden, S. (2012). Türkçe öğretmenlerinin öğretim stilleri. *Uluslararası Türkçe Edebiyat Kültür Eğitim Dergisi*, 1(1), 178-200.

Milli Eğitim Bakanlığı [MEB]. (2006). *Öğretmenlik mesleği genel yeterlikleri*. http://oygm.meb.gov.tr/meb_iys_dosyalar/2017_12/13161921_YYretmenlik_MesleYi_Genel__YETERLYKLE_Ri_onaylanan.pdf adresinden 11.03.2018 tarihinde erişilmiştir.

Nachmias, C. F. and Nachmias, D. (1996). *Research methods in the social sciences* (5th ed.). New York: St. Martin's Press.

Orhan, N. (2013). *An investigation of private middle school students' common errors in the domain of area and perimeter and the relationship between their geometry self efficacy beliefs and basic procedural and conceptual*

knowledge of area and perimeter (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Öncü, E. (2007). *Ana-babaların çocuklarının beden eğitimi dersine katılımına yönelik tutumları ve beklentileri* (Yayınlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Öncü, E., Gürbüz, B., Küçük-Kılıç, S., and Keskin, N. (2015, Haziran). *Psychometric properties of the Turkish version of the physical education predisposition scale*. Paper presented at 2015 ERPA International Health and Sports Science Education Congress, Athens, Greece.

Phillips, S. R. (2011). *Upper elementary school students' attitudes and perceptions toward physical education* (Unpublished doctoral dissertation). Columbia University, New York.

Ridgers, N. (2012). 'Am I able? Is it worth it?' Adolescent girls' motivational predispositions to school physical education: associations with health-enhancing physical activity. *European Physical Education Review*, 18(2), 147-158.

Ryan, S., Fleming, D. and Maina, M. (2003). Attitudes of middle school students toward their physical education teachers and classes. *The Physical Educator*, 60(2), 28-43.

Sarı, M. H. ve Aksoy, N. C. (2016). Sınıf öğretmenlerinin matematik öğretimi kaygısı ile öğretme stilleri tercihleri arasındaki ilişki. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 11(3), 1953-1968.

Sarıtaş, E. ve Süral, S. (2010). Grasha - Reichmann öğrenme ve öğretme stili ölçeklerinin Türkçe uyarlama çalışması. *e-Journal of New World Sciences Academy*, 5(4), 2162- 2177.

Senemoğlu, N. (2005). *Gelişim öğrenme ve öğretim: Kuramdan uygulamaya*. Ankara: Gazi Kitabevi.

Serbes, Ş. ve Cengiz, C. (2015). Sınıf öğretmeni ve beden eğitimi öğretmeni adaylarının tercih ettikleri öğretim stilleri ve stillere ilişkin değer algıları. *Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(1), 101-114.

Silverman, S. and Subramaniam, P. R. (1999). Student attitudes physical education and physical activity: A review of measurement issues and outcomes. *Journal of Teaching in Physical Education*, 19, 97-125.

Silverman, S. and Scrabis, K. A. (2004). A review of research on instructional theory in physical education 2002-2003. *International Journal of Physical Education*, 41(1), 4-12.

Soran, H., Akkoyunlu, B. ve Kavak, Y. (2006). Yaşam boyu öğrenme becerileri ve eğitimcilerin eğitimi programı: Hacettepe Üniversitesi örneği. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30, 201-210.

Süral, S. (2013). *İlköğretimde görev yapan öğretmenlerin öğretim stilleri, sınıf yönetimi yaklaşımları ile öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları arasındaki ilişki* (Yayınlanmamış doktora tezi). Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.

Şahin, E. (2010). *İlköğretim sınıf öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerinin, cinsiyetlerinin, mesleki kıdemlerinin, özyeterlik algılarının ve özyönetimli öğrenmeye hazır bulunuşluk düzeylerinin mesleki yeterlikleri üzerindeki etkisi* (Yayınlanmamış doktora tezi). Yıldız Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Şentürk, F. (2010). *7. sınıf öğrencilerinin öğrenme stilleri ile matematik öğretmenlerinin öğretim stillerinin öğrencilerin matematik dersi başarısı üzerine etkisi* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Balıkesir Üniversitesi, Fen Bilimleri Enstitüsü, Balıkesir.

Şentürk, F. ve Yıldız-İkikardeş, N. (2011). Öğrenme ve öğretme stillerinin 7. sınıf öğrencilerinin matematik başarısı üzerine etkisi. *Necatibey Eğitim Fakültesi Elektronik Fen ve Matematik Eğitimi Dergisi*, 5(1), 250-276.

Tavlaş, S. (2012). *Erzurum ilindeki ortaöğretim öğrencilerinin beden eğitimi dersine ilişkin tutumlarının araştırılması* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Atatürk Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Erzurum.

Üredi, L. ve Güven, Y. (2007). İlköğretim I. ve II. kademe öğretmenlerinin öğretim stili tercihlerine göre öğretmenlik mesleğine ilişkin algılarının incelenmesi. *Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi*, 26(26), 163-179.

Üredi, L. ve Üredi, I. (2007). Sınıf öğretmenlerinin tercih ettikleri öğretim stillerinin yordayıcısı olarak öğretmenlik mesleğine ilişkin algıları. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 3(2), 133-144.